

det kan være, at man nogle Steder har gjort Erfaringer, som man ikke har gjort andre Steder, der er jo brodne Kar i alle Samfundsklasser. Jeg tror nu ikke, at det civile Politii paa Landet er væsentlig anderledes nu, end det var i tidligere Tid. Det ærede Medlems anden Bemærkning — jeg skal lade hans Bemærkning om Retsvidneinstitutionen foreløbig ligge — gik ud fra, at Retsbetjentene skulde være mindre forsigtige og varsomme med at foretage Anholdelser. Det er altsaa disse Punkter, som ligge til Grund for de to ærede Medlemmers Anker. De Anvisninger, som de give, ere jo for det første ærede Medlems Vedkommende en Forbedring af Forholdene ved den ny Retsordning, som forventes at blive Resultatet af Proceskommissionens Arbejde. Til denne Anvisning har det ærede Medlem knyttet en Forespørgsel til mig, om Kommissionen eksisterer, og om, naar man kunde vente, at dens Arbejder blive færdige. Proceskommissionen eksisterer; jeg har talt med dens Formand, som for mig har udtalt, at Arbejderne ere vidt fremskredne, og at han forventer, at man til næste Foraar skulde kunne se Resultatet af dens omfattende Arbejder. Jeg tillader mig alligevel at tvivle paa, at det naas til næste Foraar; men i alt Fald kan det ventes ad Aare. Skulde Kommissionsbetænkningen fremkomme til næste Foraar, vil der fra Ministeriets Side kunne blive fremsat Lovforslag i næste Rigsdagsamling. Men i øvrigt skal jeg bemærke, at naar det ærede Medlem som Resultat af en ny Retsordning venter en væsentlig Forbedring for Politiets Vedkommende, tror jeg, at dette hviler paa en Illusion. Den ny Retsordning vil jo nemlig ikke beskæftige sig med Politiet, undtagen for saa vidt som dette kommer til at træde i Forhold til Retsplejen. Men Politii vedbliver der at være, og Politiet vil ogsaa faa en Virksomhed med Hensyn til Retsplejen, saa for saa vidt man imødeser Forbedringer paa dette Omraade, maa det ventelig være ad andre Veje end just gennem den ny Procesordning. — Det ærede Medlem fra Bogenfje. (M. Nielsen) henstillede til mig, dels at jeg gennem Retsbetjentene udtalte for Politiet paa Landet, at det maatte opføre sig bedre, dels at jeg opfordrede Retsbetjentene til at være forsigtige og varsomme med det, som kaldes An-

holdelse. I og for sig kunde jeg ikke have noget imod at udstede Cirkulære i disse Retninger, forudsat at det kunde anses for at være formaalstjenligt, men jeg tror ikke, at det vilde være til nogen Nytte, og jeg tror, at det efter Omstændighederne vilde kunne være til Skade. Jeg tror ikke, at det vilde kunne være til nogen Nytte at indskræppe Politibetjentene deres Pligter; thi jeg kunde ikke sige andet, end hvad der allerede siges i Loven om Politiet uden for Kjøbenhavn af 4de Februar 1871 § 12, hvor det hedder, at „enhver, som er ansat ved Politiet, skal stæbse i sin Færd imod Folk, med hvem han i sin Tjeneste kommer i Berøring, undgaa al Uhöflighed samt vise Respekt og Maadehold“; den samme Paragraf bestemmer, at for Overtrædelse af den anførte Forskrift og særlig for fremfusende eller letfindige Anholdelser eller lignende Anvendelse af den i §§ 9—11 omtalte Myndighed, saavel som for mindre Tjenesteforfeelser i Almindelighed, kan Politiets underordnede Personale anses med de og de Straffe. Jeg vil ikke kunne sige andet, end hvad der er udtalt i Loven, men hvis Loven ikke virker tilstrækkeligt paa dette Omraade, vil et Cirkulære fra Ministeriets Side næppe gøre det. Jeg vilde ogsaa være ret betænkelig ved at gøre noget med Hensyn til selve Retsbetjentenes Virksomhed ved at foretage Anholdelser. Jeg vil jo ikke benægte, at det ærede Medlem kan have gjort Sagtagelser i denne Retning; men jeg tror rigtignok ikke, at man har Grund til i Almindelighed at klage over, at selve Retsbetjentene ude paa Landet gøre sig skyldige i hyppige Anholdelser af Personer, som ere uskyldige. Jeg tror, at Forholdenes Natur ganske naturlig føre med sig, at Faren i saa Henseende er mindre paa Landet end i Kjøbenhavn. Der er for det første den store Mængde Anholdelser, vi have her i Kjøbenhavn i Anledning af Slagsmaal, Drukkenfab og anden fredsforskyrende Udsærd; dette har man ordentligvis ikke paa Landet af den ganske simple Grund, at naar noget saadant foregaar, er Politiet i Reglen ikke til Stede, og naar der senere kommer Melding til Politimesteren derom, blive de paagældende uden Anholdelse kaldte for Retten og multerede. Med Hensyn til egentlige Forbrydelser vil der, naar man ser bort fra de store